

Tot té el seu moment, sota el cel
hi ha un temps per a cada cosa. (Cohélet 3, 1)

Diumenge de Pasqua 2025 - Núm. 314

A un pas

Del foc de la nit... a la llum de l'alba *"se'n va anar al sepulcre de bon matí, quan encara era fosc"* (Jn 20,1).

Avui, et proposem començar l'estona de pregària en un espai fosc de la casa, o quan encara la llum del dia no ha començat. Pots agafar entre les mans una espelma. L'encens i l'apropes a tu. Et remet al Ciri encès a la Vetlla Pasqual. Mentre sostens l'espelma, en inhalar, fas atenció a rebre aquesta Llum en tu, inspirar-la, com si pels narius l'anessis a incorporar endins. En exhalar, t'adones de l'efecte sobre el ble de la flama. Vacil·la amb el teu alè, com el foc de la Vetlla que agita les brases per mantenir-se encès. Com el dinamisme de la vida mateixa. Inspires, respires llum per a tu i pel món. Expires, transmetes la força del foc que, ben atiat, manté el caliu al cor eixut, a les llars, al món.

Mantinc aquest joc entre inspiració i exhalació. Respiro la llum; exhalo i es mou la vida, el foc que amb l'alè s'atia. Llum que comunica vida. Llum en les nostres nits, les del nostre món. Inspiro Llum, aquella que no ve de mi, que se'm regala ara en despuntar el dia, que em ve de Déu. Exhalo el foc que vivifica, aquella flama que crema enmig de la fosca. La vull transmetre al món en cada exhalació. Imagino, en inspirar, com la Llum arriba a cada part del cos, i em dona vida. Imagino, en exhalar, a quins llocs i persones vull transmetre aquest foc que dona vida.

Des d'aquí, connecto amb el relat de la resurrecció: [Jn 20, 1-9](#). Se'm dona una pista: *"encara no havien entès"*. Miro de no capficar-me en entendre-ho i m'hi atanso a mirar els detalls: el llençol, els plecs, com estava, quina forma... el mocador... En aquests detalls, el deixeble *"ho veié i cregué"*. Quins detalls em donen senyals de vida, de resurrecció? En quins detalls poso atenció per sentir el Crist ressuscitat?

Els rituals m'ajuden en el que no entenc. Com el del foc de la nit de Pasqua. Connecto amb aquest pas de la mort a la vida, de la tristor a l'alegria sense raó aparent, de la incomprensió a la plenitud. Quin és el meu ritual de pas avui?

La resurrecció no és a les meves mans. No em ressuscito a mi mateixa. No és voluntarisme. Puc disposar-me, escoltar, restar atent/a... perquè aquesta llum que ja és dins pugui brillar. Fer un tast de resurrecció és Gràcia. Potser sento un pessigolleig intern, unes ganes de posar-me a córrer, una alegria quieta, suau, sense raó aparent. L'alegria de la resurrecció no depèn de com em van les coses. Es contranatural. No toca. Beu de l'esperança del Crist ressuscitat. Si ho sento així, em desinstal·la, em demana una nova manera d'estar en el món.

"La vida està de part nostra. Sabem que el silenci i la creu són forces que no han de ser rebutjades. En el silenci i en el patiment, en l'esforç a mans bessades per ser honestos enmig de la deshonestedat, en tot això hi ha victòria. És Crist dins nostre el que ens condueix a través de la foscor a una llum de la que no tenim ni idea i que sols pot ser trobada travessant l'aparent desesperació. Tot ha de ser sotmès a prova. Totes les relacions han de ser examinades. Totes les lleialtats han de passar a través del foc. És molt el que s'ha de perdre. És molt del que hi ha en nosaltres el que ha de morir, fins i tot molt del millor que hi ha en nosaltres. Però la victòria és certa. La resurrecció és la única llum, i en aquesta llum no hi ha error".

(Thomas Merton)

"In resurrectione tua"

En el Parenostre, agraeixo els moments de tast de resurrecció.